

— Гледайте сега, внимавайте добръ, какъ ще напиша *червено* на таблата.

Всички впериха очи на таблата, всички мълчатъ. Никакъвъ шумъ не се чува. Голѣма муха прѣбърмча въ стаята. Тѣ не обърнаха внимание. Боянъ направи единъ кръгъ изъ въздуха и червѣсто написа думата *червено*.

— А, а! извикаха дѣцата. Не така, не! Червено да е.

— Ами това какво е, не е ли червено? вика Боянъ и се смѣе.

— Искаме червена боя, не това!

— Добръ, азъ и него ще напиша.

Дигна Боянъ тебешира и написа *червена боя*. Всички се смѣятъ и викатъ пакъ: „тебеширѣтъ да пише червено, а не така!“

— Ехъ, червено искахте, и азъ го написахъ. Какво искате друго?

Всички си разотиватъ по мѣстата и звънецътъ удари. Влѣзе учителътъ въ стаята. Ученицитѣ му разказаха за Бояновата магия. Той се засмѣ и каза: Браво, bravo, Бояне, ти си билъ цѣлъ магьосникъ.

Ц. Калчевъ.

